



Jus Canonicum Practice Explicatum

Seu Decisiones Casuum Ad Singulos Decretalium Gregorii Papæ IX. Titulos,
& ad Consuetum Referendi Modum accommodatæ

Complectens dimidiam Decretalium Partem, videlicet nonaginta duos
Titulos, nimirum usque ad Titulum XX. Libri de Feudis exclusivè

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1728

Quæst. An à tali dilatione longiori jure appelletur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62305)

dicendum jus venandi in sua Sylva huc
 obsequi exercitum ab Eberhardo institui-
 ta. Facta proin citatione, litis con-
 sultatione, & aliis ad Juris ordinem
 legitimis Processum necessariis
 iam permissis, probatio juris sui præ-
 sentis injuncta est Osvaldo, & dila-
 tio probatoria ad IV. menses concessa,
 contra quem terminum, utpote nimis
 longum, cum Jura pro dilatione pro-
 batoria litigantibus in eadem provin-
 cia contentibus non indulgeant majus

spatium quam trium mensium. *l. 1. C. h. t. Nov. 69. c. 2.* militare & con-
 queri cepit Eberhardus. Sed hoc non
 obstante non modò Judex confirma-
 vit quadrimestre, sed etiam, cum eo
 ad finem vergente novam dilationem
 peteret Osvaldus, eandem rursus in-
 dulgit, & prævia deliberatione proro-
 gavit ad alios duos menses. Hac in-
 dulgentia offensus, & se læsum ratus
 Eberhardus appellavit ad Tribunal su-
 perius. Jam est

QUÆSTIO.

An Eberhardus jure appellaverit ab ista dilatione tanquam
 nimis longa & prorogata?

Quod non, eruere contendes tum
 ex Jure scripto, vi cujus in ar-
 bitrio Judicis positum est dilationes
 pro rei qualitate, personarum conditio-
 ne, ac aliis circumstantiis, prout ipsi
 viderint, augere vel minuire, &
 abbreviare vel prolongare, & proro-
 gare. *can. si Episcopus caus. 3. q. 2. c. oblat. 17. §. licet de appellat. l. oratione 7. ff. de feriis. l. 1. C. h. t.* tum
 ex Jure non scripto seu recepto in Tri-
 bunalibus usu, vi cujus hodie dila-
 tiones, etiam probatoriæ, dicuntur
 esse arbitrariæ. Vultei de *Judic. l. 2. c. 7. n. 286. Maranta p. 6. tit. de dilat. n. 15. Gail l. 1. observ. 91. n. 13.*
 Item deduces ex *l. fin. ff. de feriis*,
 ubi habetur, in causis civilibus non ni-
 si unam dilationem à Judice esse con-
 cedendam: ergo, cum Osvaldo non
 nisi unica dilatio sit concessa (nam

illi duo menses adjecti non fuerunt
 nova dilatio, sed prioris tantum ex-
 tensio & prorogatio.) appellari ab ista
 dilatione sic prorogata non potuit ab
 Eberhardo. Fulcitur hæc opinio indè,
 quòd hodierno Jure à sententia inter-
 locutoria non detur appellatio. *l. 7. C. quorum appell. non recip. Trident. S. 13. c. 1. §. 24. c. 20. de ref.* Sed dila-
 tiones conceduntur tantum per sen-
 tentias interlocutorias: ergo.

Quòd sic, persuadent mihi textus
 in *c. dilectus de Procurator. c. 1. ut lit. non contest. c. 15. de sent. & re jud. ubi*
 generalis datur doctrina, quòd ab om-
 ni sententia, etiam dilationem ni-
 mis longam, aut nimis brevem con-
 cedente, appellandi sit facultas. Con-
 firmat me in præfenti casu, quòd ex-
 cessiva dilatio fuerit concessa Actori;
 licet enim, si Reus eam petisset & ob-
 tenuisset

tinuisset, Actor forsan appellare non potuisset, neganda tamen non est appellandi facultas Reo, si Actori nimis longa concedatur dilatio; nam ratio disparitatis est, quod Actor sponte veniat ad Judicium, consequenter merita causæ suæ jam prius habere debuerit bene perspecta: e contra Reus trahatur invitus & insperatè ad Judicium, adeoque justiore habeat causam petendi dilationem longiorem & productiorem. Vulteius *lo. cit. n. 277.* Denique vix non convincit me, quod dilationes probatoriæ in causis civilibus sint peremptoriæ ex Juris dispositione. *l. 7. l. fin. ff. de feriis. l. 1. C. b. t.* ita ut prorogari non possint, nisi de justo impedimento petentis prorogationem constet. *Gail. observ. 91. cit. n. 2. 3.* cujusmodi impedimentum vel justam prorogandi causam allegare & probare non potuit Osvaldus. Ad stipulantur meæ sententiæ Donell. *lib. 23. comment. c. 6.* Petr. Gregor. *l. 48. Syntagm. c. 8.* Vulteius *lo. cit.* Corvin. *lib. 3. aphorism. Jur. Pont. tit. 19.* & alii à Barbosa congesti, prout testatur Emm. Gonzalez ad *c. 4. b. t. n. 1.*

Nec difficulter me expedit à rationibus dubitandi, vel opinionis negativæ. Licet enim spectato Jure scripto & non-scripto dilationes sint arbitrariæ, & dicantur arbitrariæ, non tamen tales sunt omnino illimitatè &

præcisè voluntati Judicis relicta; ita, ut is pro varietatè & circumstantiis causarum, loci, personarum, & currentis impedimenti, quo per longiorem dilationem, vel ejus prorogationem, fuit justè impeditus, ne probationes vel exceptiones suas in dato termino produceret, regulare habeat arbitrium suum juxta Juris Regulas, & sanctiones, ne alterutram partem gravet, nimis breves vel nimis longas dilationes concedendo, vel cessas prorogando sine justa causa: às enim gravaret iniquè, & sic appellandi justam præberet causam. *Allegat. l. fin. ff. de feriis mens & interpretatio est,* ut in civilibus Judicis in singulis causis non nisi unica dilatio concedatur. e. g. ad procedendum ad instrumentum una, & non altera nisi cognitâ: in capitalibus verò Judicis Reo tres, accusatori duæ, causâ cognitâ. Sed hoc modo intellecta Lex mihi non adversatur. Ut nec certum; quia à sententiâ interlocutoria gravamen inferente non repugnabile, qualis est ista teste Emm. Gonzalez ad *c. 4. b. t. n. 4.* cum Fermosini *c. 1. b. q. 1.* appellare etiam hoc licitum est, ut docui ad *Titulum Appellationibus n. 17. in meo Casu.* An verò hujusmodi Appellationes deferatur in Praxi, non deest ratio dubitandi.